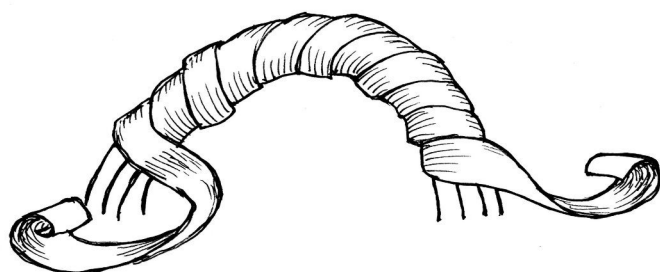

Käärinliinoja
sateenkaarella

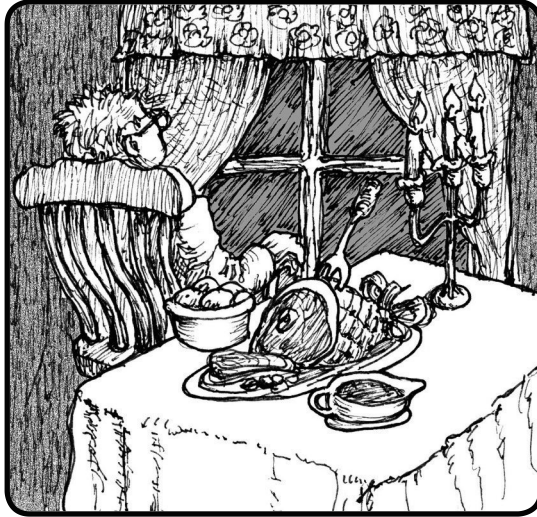

© Y. Harvrykkilä

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-9719-8

Käärinliinoja sateenkaarella

*Satu ystävästä,
joka nostettiin
sateenkaarelle
joulupäivänä.*

Sulattelin ikkunan äärellä jouluateriaa. Pöytä oli ollut koreana ja tuli herkuteltua mahan täydeltä. Ilta jo pimeni ja sytytin kynttilät. Liekit lepattivat rauhoittavasti - kylläinen raukeus valtasi mielen - silmäluomet tuntuivat lyijynraskailta.

Puhelin pärähti soimaan? Se on varmaan ystäväni, jonka kanssa on ollut tapana joulupäivän iltana toivotella hyvät joulunjatkot ja uudetvuodet. Vastataan nyt sitten puhelimeen.

- Nyt kuuluu ihan kummia! Ihme juttu, huhhuh, oli muka jokin saari, koski sateenkaaria. Taivaalla on sateenkaari ja ihminen istuu sen päällä, ystäväni hengästyneesti yritti kertoa minulle.

- Rauhoitu vähän, saaria ja kaaria, tuosta ei nyt saa selvää, yritin tyyntytellä ystävääni. Eihän jouluna ole sateenkaaria eikä kukaan voi sellaisen päällä istua. Mikä ihmeen juttu tuollainen on? Selitä tarkemmin.

- Olin vilkaissut ikkunasta ja näin, että edesmennyt hyvin läheinen ystäväni on sateenkaaren päällä istumassa. Hän oli minulle kuin toinen isä. Monet kalareissut kävimme yhdessä ja hän jaksoi kuunnella murheitani kärsivällisesti. Selvittelin pitkään asiaa ja vähitellen alkoi hahmottumaan, mitä oli tapahtunut, ystäväni jatkoi.

Jotkut olivat innostuneet ajatuksesta, että sateenkaaren päälle pitää saada joku ja tietysti mahdollisimman monta muutakin. Mutta kukaan ei tiennyt, keitä sinne voisi laittaa. Lammikon ankoista yksi oli kuullut, että saaren kreivi uskoi sellaisia olevan hautausmaalla.

Satu ystävästä,
joka nostettiin
sateenkaarelle
joulupäivänä

